

Mokusho Zen Ház jegyzetek

www.mokushozen.hu

Ez a Mű a [Creative Commons Nevezd meg! - Ne add el! - Ne változtasd! 3.0 Unported Licenc](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/) feltételeinek megfelelően szabadon felhasználható.

36. fejezet Tiszteletreméltó Yakusan Igen (Yaoshan)

Honsoku (főfejezet)

A 36. pátriárka Kodo zen mester (Yakusan Igen) Sekito Kisennel gyakorolt. Yakusan így szólt Sekitohoz:

- Már értem a 3 járművet és a 12 féle szent iratokat, de úgy hallottam, hogy dél-Kínában a buddha természet megtalálása annyi, mint saját tudatunkra mutatni és saját természetünkbe látni, de én nem tudom tisztázni ezt magamnak. Kérlek segíts tisztázni a tanításoddal!

Sekito ezt mondta:

- Így van vagy nem így van, ezek nem helyesek, tehát mit kellene tenned?

Yakusan hallgatott egy ideig képtelenül a válaszra. Sekito ezt mondta neki:

- Nem itt van a karmikus kapcsolatod, el kellene menned a nagy Basso Mzu mesterhez egy időre.

Yakusan a tanács szerint elment Bassohoz és leborult előtte. Ugyanazt a kérdést tette fel neki, amelyet Sekitótól kérdezett. Basso ezt válaszolta:

- Néha ráveszem, hogy vonja fel a szemöldökét és hunyja le a szemét, és néha nem veszem rá, hogy vonja fel a szemöldökét és hunyja le a szemét. Néha a szemöldök felvonását és a szemek lehunyását elfogadják, és néha a szemöldök felvonását és a szemek lehunyását nem fogadják el. És veled mi van?

Amikor Yakusan ezeket a szavakat hallotta nagy megvilágosodása volt, és újra leborult Basso előtt.

- Mi a leborulásod oka? - kérdezte Basso.

- Amikor Sekitoval gyakoroltam az olyan haszontalan volt, mint amikor egy szúnyog megcsíp egy acélbivalyt.

- Te már tisztáztad az önvalód. Mostantól jól meg kellene tartanod, akárhogy is, igazi mestered Sekito Kisen.

Kien (háttér)

A mester neve Igen (wei-yin) volt. A Koshu-i (Chang-chou) Kan (Han) család fia volt. Amikor 17 éves volt Tokudo-t (avatás) kapott Koyo-i (Lo-yang) Sei Sesho (Hui-chou) zen mestertől. Megkapta a jukai-t, az előírásokat, Kogaku-hegyi (Heng hegyi) Kisentől (Shi-ts'ao), és sok szútrát és Abhidharmát (szútrák értelmezése) tanult. Szigorúan betartotta az előírásokat. Egyik nap Yakusan magában kesergett. "Az igaz embernek önmagán kívüli kontroll nélkül kellene megtisztítania magát. Miért kellene kis dolgok miatt aggódni?"

Először meglátogatta Sekitot, és megszólította, amint az a fő fejezetben áll, aztán a tanács szerint Basso-hoz ment, aki azt mondta:

- Jól őrizd meg magad!

Három évig gyakorolt Bassoval. Egyik nap Basso megkérdezte:

- Hogyan látod mostanában a dolgokat?

Yakusan ezt válaszolta:

- Az illúziók mind elmentek, és csak az igazi önvalóm létezik.

Basso ezt válaszolta:

- Amint mondtad, válaszod saját igaz tudatodból való és igazi tudatod mindennapi tevékenységeidben jelenik meg. Már tisztáztad a gyakorlásod és a megvilágosodást saját igazi önvalódról. Most mások megmentésére koncentrálhatsz, tehát menj és élj valahol egy hegyen.

Yakusan ezt kérdezte:

- Készen áll egy ilyen éretlen személy, mint én, arra, hogy egy hegyen tartózkodjon mások megmentéséért?

Basso azt mondta:

- Ha elmész, nincs maradás, és ha maradsz, nincs menés. Lehet, hogy akarsz segíteni az embereknek, de nincs segítség; ha bármit teszel, semmit sem tettél. Egy csónakot kellene építened, hogy megmentsd a fuldokló érző lényeket, ne maradj itt tovább!

Tehát Yakusan elhagyta Bassot, és Sekitohoz ment. Egy nap, amikor Yakusan zazent ült, Sekito megkérdezte:

- Mit csinálsz itt?

Yakusan ezt válaszolta:

- Semmit sem csinállok.

Sekito ezt mondta:

- Ha azt mondd, nem csinálsz semmit, még mindig csendesen ülsz, és ez is valamit csinálni.

Yakusan ezt mondta:

- Akkor ha látsz engem csendben zazent csinálni, ahogy mondtad, csinállok valamit.

Sekito ezt mondta:

- Akárhogy is, azt mondtad, nem csinálsz semmit. Mi a nem csinálás?

Yakusan ezt mondta:

- Az összes buddhák a három időben nem tudnak róla.

Sekito egy verssel dicsérte:

- "Még ha együtt éltünk is (a nirvána csodálatos tudatával), alig tudjuk megnevezni. Együtt megyünk tovább, anélkül, hogy nevet adnánk neki. A régi bölcsék nem tudták megnevezni, hogyan tudnák hát a közönséges emberek tisztázni."

Később előadás közben Sekito ezt mondta:

- A beszéd és a cselekvés eredetileg nem tartozik hozzánk.

Yakusan ezt válaszolta:

- A csend és nyugalom szintén nem tartozik hozzánk.

Sekito ezt mondta:

- Eredeti önvalónk olyan kemény, hogy még egy tű sem képes áthatolni rajta.

Yakusan ezt válaszolta:

- Nekem olyan, mint virágokat ültetni egy sziklán.

Sekito elismerte őt, és Yakusan Li-chou-i hegyre Yao hegyre (Yakusan) ment (ezért hívták Yakusannak). Sok tanítvány gyűlt köré.

Nentei (dharma beszéd)

Ez a történet azt mutatja, hogy Nangaku és Seigen vonala nem különbözik. Seigen (Ching-yuan) Sekito (Shitou) tanítója volt. Nangaku (Nan-yuen) Basso (Mazu) tanítója volt. Ez a két tanító Enonak (Hui-neng), a 6. pátriárkának, nagy tanítványa volt. Olyanok voltak mint Eno két szarva, és mint fehér ökrök, amint egyedül állva a szabadban. Yakusan (Yao-shan) Sekito alatt tanult, aki elküldte Bassohoz a megvilágosodásért. Utána visszatért Sekitohoz az átadásért. Nincs különbség Seigen és Nangaku vonala között. Amint a fő fejezetben áll, Yakusan megkérte Sekitot, hogy tisztázza a nagy ügyet, és Sekito azt mondta neki: "Így van és nem így van, egyik sem helyes." Aztán Sekito megkérte Yakusan Igent, hogy menjen Bassohoz tisztázni az igazságot ahelyett, hogy közvetlenül odaadta volna neki.

Basso megértette Sekito tudatát, és a tudatnak ugyanazt a keretét ismételte meg, ezt mondván: "Néha ráveszem, hogy vonja fel a szemöldökét és hunyja le a szemét, és néha nem veszem rá, hogy vonja fel a szemöldökét és hunyja le a szemét." Tehát a szemöldök felvonásának és a szemek lehunyásának mindennapi cselekedete néha megtörténik, és néha nem történik meg. Néha ez jó, és néha nem. Időről időre megváltozik. Ilyen módon Basso bátorította Yakusant, aki aztán megértette, hogy a mindennapi cselekvés által megismerheti önmagát. Hálából leborulást csinált Basso előtt. Basso megkérdezte:

- Miért borulsz le előttem.

Yakusan azt válaszolta:

- Különböző dolgokat gyakoroltam Sekitoval, de olyan volt, mint amikor egy szúnyog megcsíp egy acélbivalyt, és ez haszontalan volt; de most megállítottam minden intellektuális és érzelmi tevékenységet.

Ezeket a tevékenységeket eldobva a Dharma igazi követőjévé vált.